

arbejderne besluttet, at pengene skulle fordeles ligeligt.

Kvinderne på ørnfabrikkerne opnåede ved denne overenskomst ligeløn. Hvis man ser bort fra dyrnstilklægget, som de ikke havde indflydelse på.

Kvindeklubber i København

Kvinderne besluttede, at nu måtte der altså gøres noget.

De kvindelige bryggerarbejdere i København stillede på en generalforsamling i november 1960 krav om, at der blev dannet klubber for kvinderne ligesom mændene havde haft det i mere end 50 år.

Bestyrelsen var enig, men tvivlede dog på, at det ville være tilslutning nok.

Og det var der heller ikke i starten. Fløks, var der ved dannelsen af g-klubben på Ol. Tap på Carlsberg kun 5 »modige«, der mødte op til de første møder. Der kom dog hurtigt flere aktive til – fordi kampen for ligeløn naturligvis hurtigt blev det store spørgsmål. Så blev medlemskab gjort obligatorisk.

Kvinderne håbede i fremtiden at stå stærkere rustet til at få deres krav igennem. Blandt andet blev der oprettet et ligelønsudvalg, der skulle tage kontakt til lignende grupper på det

øvrige arbejdsmarked for at få arrangementet protester op til den næste overenskomst.

Ud over en mængde faglige diskussioner og initiativer var klubberne også ramme om en række sociale aktiviteter. Der blev arrangeret lotterier, skovture, tevy og »sangerindekursus«.

Lige løn for ulige arbejde

Og så lykkedes det endelig bryggerpigerne at få ligeløn.

Ved overenskomsten i 1971 krævede forbundet samme løn til alle, uanset køn eller geografisk placering.

Resultater blev i første omgang kun næsten ligeløn for kvinderne. Men der blev underskrevet et protokollat til overenskomsten, en hensigtserklæring om »rigtige ligeløn næste gang. Et lignende papir blev underskrevet overalt på det øvrige arbejdsmarked.

Og i 1973 blev hensigtserklæringen så ført ud i livet.

Kvinderne på bryggerierne opnåede ikke blot lige løn for lige arbejde, men – som de selv fremhævede: »Lige løn for ulige arbejde«. Selvom mænd og kvinder havde hver sine skønne adskilte funktioner, blev der gennemført både samme grundløn, sårkunder og tillæg.

Årsagen var bl.a., at krævet ikke alene kom

Billedet er fra en demonstration for ligeløn, 28.februar 1969.

Margit Fogh:

”Ved konflikten i 1960 der Jætte vi rigtigt, hvad det vil sige at tage en kvindekamp.

For mændene gik ude på bryggerierne og hævdede deres dagløn. Men de ville ikke aflevere én krone til deres medsøstre.

Og det gav os den erfaring, at vi alene måtte tage den kamp.”